

Влече я към себе си. Горещата млада кръв заговори. Клепачите и бързо затрептяха, дълбока въздишка повдигна смутената и гръд, страните и ярко запламтяха. Тя се помъчи да се изтръгне от тези силни и неумолими ръце. А гласът му достигаше като далечна песен, пълна с чудни обещания, сякаш слушана някога насън...

- Колко съм лош, Мария. Отстранявам от Вас можеби малкото люде, които